

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 857

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 august 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 289 din 17 mai 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2–4
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
31.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală	5–8
33.	— Ordonanță privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și bugetare.....	9
37.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și stabilirea unor alte măsuri în domeniul sănătății	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 289**

din 17 mai 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 22.953/302/2019 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.164D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 2.610 din 23 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 22.953/302/2019, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.** Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța judecătorească într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, instanța judecătorească, autoare a acesteia, susține, în esență, că prevederile legale criticate contravin art. 21 alin. (3) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece, prin instituirea unui termen de 5 ani în care urmează a fi executate obligațiile stabilite prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, se aduce atingere dreptului creditorului la soluționarea în termen rezonabil a procesului civil, atât timp cât faza de executare silită a hotărârilor judecătorești face parte integrantă din procesul civil, astfel cum s-a reținut în mod constant în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — spre exemplu, Hotărârea din 17 iunie 2003, pronunțată în *Cauza Ruiu în impotriva României*, paragraful 66.

6. Instanța evocă jurisprudența Curții Constituționale dezvoltată în analiza unor dispoziții legale similare [spre

exemplu, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, Decizia nr. 127 din 20 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice], potrivit căreia stabilirea unui termen rezonabil pentru executare este o măsură ce intră în marja de apreciere a statului, respectând atât dreptul de acces la justiție, cât și dreptul la un proces echitabil (sub aspectul duratei procedurii).

7. Se arată că, spre deosebire de reglementările anterioare privind eșalonarea plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești, constatate ca fiind constituționale prin jurisprudența Curții Constituționale, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 este contrară termenului rezonabil de executare integrală a obligației. Astfel, dacă reglementările anterioare prevedeau un termen de executare integrală de 3 ani, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 instituie un termen de 5 ani de la data la care hotărârea dobândește putere executorie. Or, o perioadă de 5 ani, prin întinderea sa, este de natură să pună în discuție, prin ea însăși, caracterul rezonabil al termenului.

8. Mai mult decât atât, se impune observația că în primii 3 ani se realizează plata a mai puțin de jumătate din creanță, respectiv 40% din valoarea totală a sumelor datorate, cea mai semnificativă tranșă — de 35% — fiind de altfel ultima programată, ceea ce reprezintă, în opinia instanței, nu o măsură de eșalonare, ci o veritabilă măsură de amânare la plată, având în vedere că partea semnificativă a creanței urmează a fi executată după 4 ani.

9. Totodată, deși se instituie un mecanism menit să realizeze conservarea valorii creanței, instanța apreciază că acest mecanism nu este unul efectiv în vederea garantării executării integrale și cu aceeași valoare economică a creanței pentru creditor, dată fiind perioada îndelungată — 5 ani — când este preconizată executarea integrală, respectiv 4 ani pentru o executare de peste jumătate. Or, chiar în prezența mecanismului matematic de actualizare a creanței, astfel cum este instituit, executarea efectivă a creanței nu este la adăpost de incertitudinea inerentă unui termen de 5 ani ce planează asupra condițiilor socioeconomice sau chiar asupra speranței de viață a creditorului. Astfel, prelungirea îndelungată a plății părții celei mai consistente a creanței imprimă un risc apreciabil asupra executării utile a creanței pentru creditor și, totodată, este de natură să creeze acestuia percepția inutilității dreptului câștigat în instanță. De asemenea, instanța constată că, în alegerea termenului de 5 ani și a quantumului tranșelor, cu accent pe ultimele două tranșe anuale, legiuitorul delegat nu a invocat motive care să justifice în mod rezonabil această opțiune, respectiv nu a arătat de ce alte măsuri, eventual alegerea unei perioade mai scurte, spre exemplu, 3 ani, așa cum s-a întâmplat în cazurile anterioare analizate de Curtea Constituțională, sau o reșezare a quantumului tranșelor, nu sunt posibile.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, care au următorul cuprins: „(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2018, se va realiza astfel:*

a) în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

c) în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

d) în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;

e) în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

(2) *Procedura de plată eșalonată prevăzută la alin. (1) se aplică și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2018, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.*

(3) *În cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept.*

(4) *Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.*

(5) *La sumele actualizate în condițiile alin. (4) se acordă dobânda legală remuneratorie, calculată de la data la care hotărârea judecătorească a rămas executorie.*

(6) *Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1)”.*

14. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, care prevăd eșalonarea plății sumelor

prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, au mai format obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 716 din 2 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 10 februarie 2022, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

16. Astfel, Curtea a reținut ca fiind neîntemeiată critica raportată la art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, deoarece nu se refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci, din contră, aceasta se recunoaște și legiuitorul își ia angajamentul ferm de a le executa întocmai potrivit criteriilor rezonabile și obiective stabilite în actul normativ contestat. Este adevărat că prin Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009, Curtea a reținut că procesul civil parcurge două faze: judecata și executarea silită, aceasta din urmă intervenind în cazul hotărârilor susceptibile de a fi puse în executare cu ajutorul forței de constrângere a statului sau a altor titluri executorii, în măsura în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația. Însă, așa cum a statuat Curtea prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, reglementarea criticată nu este o măsură prin care se interzice nici măcar temporar executarea unei hotărâri judecătorești. Totodată, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, este adevărat că autoritățile statale nu se pot prevala de lipsa fondurilor necesare executării unei hotărâri judecătorești îndreptate împotriva sa, dar, în situații de excepție, cum ar fi îndatorare excesivă, încetare de plăți, dificultăți financiare deosebite, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, a apreciat că stabilirea unui termen rezonabil pentru executare este o măsură ce intră în marja de apreciere a statului, respectând atât dreptul de acces la justiție, cât și dreptul la un proces echitabil (sub aspectul duratei procedurii). Curtea a mai reținut că mecanismul eșalonării plății, ca modalitate de executare a unei hotărâri judecătorești, poate fi considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, dacă sunt respectate anumite condiții: tranșe de efectuare a plăților intermediare precis determinate, termen rezonabil de executare integrală, acoperirea eventualei devalorizări a sumei datorate. Executarea eșalonată a unor titluri executorii ce au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea *uno actu* constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica posibilă modalitate de executare pe care Guvernul o poate aplica.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de instanța de contencios constituțional, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Distinct, referitor la invocarea termenului de 5 ani pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar și a procentului de 35% din valoarea titlului executoriu, coresponsător ultimei tranșe de plată, Curtea observă că soluția normativă criticată nu este de noutate, aceasta fiind cuprinsă și în alte acte normative cu aplicabilitate anterioară anului 2018. Astfel de reglementări sunt următoarele: art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009,

așa cum a fost modificat prin Legea nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011; art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012; art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 19 decembrie 2012; art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013; art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014; art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015 și art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016. Aceste reglementări au format obiect al controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională a constatat constituționalitatea acestora (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 815 din 4 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 11 decembrie 2012, Decizia nr. 310 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iulie 2016, Decizia nr. 378 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 din 4 august 2016, Decizia nr. 235 din 16 aprilie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 661 din 8 august 2019, Decizia nr. 354 din 23 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 817 din 9 octombrie 2019, sau Decizia nr. 6 din 18 ianuarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 3 mai 2022).

19. De asemenea, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, instanța de contencios constituțional a reținut că termenul rezonabil, dat fiind determinările impuse de art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituție, este un concept esențialmente variabil și aprecierea sa se face în funcție de circumstanțele cauzei și ținând seama de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamanților și de cel al autorităților competente, precum și de miza litigiului pentru părțile în cauză. Conceptul de termen rezonabil trebuie privit atât din perspectiva cetățeanului, creditor, cât și din cea a statului, debitor. Dacă s-ar privi unilateral acest termen, s-ar ajunge la situații nepermise, respectiv executarea hotărârilor judecătorești fie într-un interval mai mare de timp, care poate apărea ca fiind rezonabil pentru stat, dar total contrar intereselor cetățeanului, fie într-o perioadă de timp foarte scurtă, care pare rezonabilă pentru cetățean, dar contrară stabilității economice și financiare pe care statul trebuie să o asigure. În consecință, termenul rezonabil trebuie apreciat și stabilit din analiza concurentă a intereselor generale ale societății cu cele ale cetățeanului.

20. Reținând că modalitatea de eșalonare stabilită se încadrează în marja acordată statului în îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de debitor stabilită prin hotărâri judecătorești executorii, Curtea constată că măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea sustenabilității cheltuielilor bugetare — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză, într-o manieră care să nu afecteze modul de îndeplinire a altor obligații financiare ale statului. Termenul în care urmează a se eșalona debitele statului și valoarea corespunzătoare fiecărei tranșe de plată țin cont atât de interesele debitorului, cât și de cele ale creditorului, existând un just echilibru între acestea, și în consecință nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale și convenționale privind dreptul la un proces echitabil, invocate de autoarea excepției.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 22.953/302/2019 și constată că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.7 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 47, alineatul (15) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(15) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță potrivit alin. (16) sau (17), după caz, iar acesta se consideră comunicat la data punerii la dispoziția contribuabilului/plătitorului prin aceste mijloace.”

2. La articolul 52, alineatele (1), (3), (16) și (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de organul fiscal central în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului/plătitorului referitoare la reglementarea unei situații fiscale de fapt viitoare. Cererea pentru emiterea soluției fiscale se depune pentru o singură situație fiscală de fapt viitoare și o singură obligație fiscală principală. Contribuabilul/Plătitorul poate depune mai multe cereri în vederea reglementării mai multor situații fiscale de fapt viitoare. Situația fiscală de fapt viitoare se apreciază în funcție de data depunerii cererii.

.....
(3) Anterior depunerii cererii de emitere a unei soluții fiscale individuale anticipate sau de emitere/modificare a unui acord de preț în avans, contribuabilul/Plătitorul poate solicita în scris organului fiscal competent o discuție preliminară pentru emiterea unei soluții fiscale, respectiv pentru încheierea unui acord sau, după caz, stabilirea condițiilor pentru modificarea acordului.

.....
(16) Emiterea unei soluții fiscale individuale anticipate se supune unei taxe de emitere după cum urmează:

a) de 5.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României pentru ziua efectuării plății, pentru contribuabilii mari și contribuabilii nerezidenți;

b) de 3.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României pentru ziua efectuării plății, pentru celelalte categorii de contribuabili/plătitori.

.....
(19) Contribuabilul/Plătitorul solicitant are dreptul la restituirea taxei achitate în cazul în care organul fiscal competent respinge emiterea/modificarea acordului de preț în avans.”

3. La articolul 52, după alineatul (19) se introduc două noi alineate, alin. (19¹) și (19²), cu următorul cuprins:

„(19¹) Contribuabilul/Plătitorul solicitant nu are dreptul la restituirea taxei achitate pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate în cazul în care cererea intră în procedura de analiză pe fond în vederea soluționării prin emiterea ordinului ministrului finanțelor de aprobare/respingere a cererii de emitere a soluției fiscale individuale anticipate. Prin excepție de la

prevederile prezentului alineat, taxa pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate se restituie contribuabilului/plătitorului în următoarele situații:

a) contribuabilul/plătitorul renunță la cererea pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate în 15 zile de la data depunerii cererii, termenul alocat analizei prealabile;

b) contribuabilul/plătitorul care este notificat de organul fiscal competent despre faptul că cererea nu a fost luată în considerare ca urmare a analizei prealabile și, totodată, despre posibilitatea depunerii unei noi cereri sau renunțarea la cererea curentă comunică opțiunea sa cu privire la renunțare și solicită restituirea taxei de emitere.

În înțelesul prezentului alineat, termenii de analiză prealabilă și analiză de fond au următoarele semnificații:

a) *analiză prealabilă* — analiza desfășurată de organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la depunerea cererii contribuabilului/plătitorului, în scopul verificării respectării condițiilor legale de formă, precum și confirmarea încasării tarifului pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate;

b) *analiză pe fond* — analiza efectuată de organul fiscal competent, ulterior finalizării analizei prealabile, în scopul soluționării cererii contribuabilului/plătitorului pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate.

(19²) Prin excepție de la prevederile alin. (19¹), contribuabilii/plătitorii care au depus cereri pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, anterior intrării în vigoare a prevederilor alin. (19¹), au dreptul la restituirea taxei achitate în cazul în care organul fiscal competent respinge emiterea soluției fiscale individuale anticipate.”

4. La articolul 59, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Natura informațiilor, periodicitatea, precum și modelul declarațiilor se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F. și/sau al președintelui Autorității Vamale Române, după caz, în funcție de obligațiile fiscale pe care le administrează fiecare autoritate.”

5. La articolul 65, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Competența de efectuare a constatării la fața locului de către organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central din cadrul A.N.A.F. sau Autorității Vamale Române, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F. și/sau al președintelui Autorității Vamale Române, după caz, în funcție de obligațiile fiscale pe care le administrează fiecare autoritate.”

6. La articolul 70¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Furnizarea de informații și documente între Ministerul Finanțelor/A.N.A.F. și autoritățile publice, instituțiile publice și de interes public, precum și alte persoane juridice de drept privat, în temeiul prezentului cod sau al altor acte normative, se realizează, în formă dematerializată, astfel:

a) în cazul autorităților publice, instituțiilor publice și de interes public definite conform art. 11 alin. (3) lit. a¹), utilizând sistemul informatic propriu al Ministerului Finanțelor/A.N.A.F., denumit PatrimVen;

b) în cazul persoanelor juridice de drept privat, utilizând sisteme informatice dedicate.”

7. La articolul 83, alineatele (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pe baza datelor transmise potrivit prevederilor alin. (1), Ministerul Finanțelor atribuie numărul de identificare fiscală, înregistrează fiscal persoanele fizice nerezidente prevăzute la alin. (1), cu excepția cazului în care aceste persoane sunt înregistrate fiscal, și comunică Oficiului Național al Registrului Comerțului informația referitoare la înregistrarea fiscală în aceeași zi sau cel mai târziu a doua zi. Totodată se emite certificatul de înregistrare fiscală, care se păstrează de către organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.

.....
 (4) Odată cu solicitarea deschiderii unui cont bancar sau închirierea unei casete de valori, instituțiile de credit transmit organului fiscal central solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală, pentru persoanele fizice nerezidente sau pentru persoanele juridice care nu dețin cod de identificare fiscală. Pe baza datelor transmise, Ministerul Finanțelor atribuie numărul de identificare fiscală sau, după caz, codul de înregistrare fiscală, înregistrează fiscal persoana respectivă și comunică instituției de credit informația referitoare la înregistrarea fiscală în termen de 5 zile de la data solicitării atribuirii numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală. Totodată se emite certificatul de înregistrare fiscală, care se păstrează de către organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia. În cazul în care solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală sau, după caz, a codului de înregistrare fiscală se realizează prin intermediul aplicației online a A.N.A.F., numărul de identificare fiscală sau, după caz, codul de înregistrare fiscală se comunică instituției de credit prin aplicația online spre a fi înregistrat în evidențele informatice ale acesteia.

(5) Pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

8. La articolul 83, alineatul (3) se abrogă.

9. La articolul 94, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Rezerva verificării ulterioare se anulează numai la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale sau ca urmare a inspecției fiscale ori a verificării situației fiscale personale, finalizată cu raport de inspecție/raport de verificare și decizie emisă potrivit prevederilor art. 131, 145 și 146, după caz.”

10. La articolul 111 alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, lit. f), cu următorul cuprins:

„f) pe perioada cuprinsă între data decesului persoanei fizice la care era în curs de desfășurare o acțiune de inspecție fiscală/verificare a situației fiscale personale și data luării la cunoștință de către organul de inspecție/verificare că există sau nu succesori, după caz.”

11. La articolul 124, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale

toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. De comun acord cu organele de inspecție fiscală, colaborarea contribuabilului/plătitorului la constatarea stărilor de fapt fiscale se poate realiza și prin utilizarea mijloacelor electronice de comunicare la distanță.”

12. La articolul 126 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) 180 de zile pentru contribuabilii mari, pentru contribuabilii/plătitorii care au sedii secundare, indiferent de mărime, precum și pentru contribuabilii nerezidenți;”.

13. La articolul 132, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) După sesizarea organelor de urmărire penală, inspecția fiscală încetează numai pentru obligațiile și perioadele fiscale care au făcut obiectul sesizării potrivit alin. (1).

(5) Dacă, după sesizarea organelor de urmărire penală, procurorul, prin ordonanță, dispune clasarea ori renunțarea la urmărirea penală sau dacă, după trimiterea în judecată, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă, organul de inspecție fiscală poate relua inspecția. În acest caz, se transmite un nou aviz de inspecție fiscală.”

14. La articolul 137¹, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alin. (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) Punctul de vedere al contribuabilului/plătitorului exprimat potrivit alin. (3) se analizează la nivelul Direcției generale antifraudă fiscală.

(5) În măsura în care din analiza prevăzută la alin. (4) reiese că este necesară refacerea controlului și/sau a procesului-verbal/actului de control, după caz, conducătorul structurii dispune măsurile necesare conform celor constatate.

(6) Punctul de vedere al contribuabilului/plătitorului, împreună cu analiza menționată la alin. (4), va fi avut în vedere de către organele competente.”

15. La articolul 150 alineatul (5), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) prin ordin al președintelui A.N.A.F. și/sau al președintelui Autorității Vamale Române, după caz, în funcție de obligațiile fiscale pe care le administrează fiecare autoritate, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central;”.

16. La articolul 151, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Delimitarea competențelor diferitelor structuri de control din cadrul A.N.A.F. și/sau din cadrul Autorității Vamale Române se realizează prin ordin al președintelui A.N.A.F. și/sau al președintelui Autorității Vamale Române, după caz, în funcție de obligațiile fiscale pe care le administrează fiecare autoritate.

(2) Structurile de control din cadrul A.N.A.F. și/sau din cadrul Autorității Vamale Române au obligația de a colabora în scopul efectuării controlului fiscal prevăzut de prezentul titlu, în condițiile stabilite prin ordinul prevăzut la alin. (1).”

17. După articolul 162 se introduce un nou articol, art. 162¹, cu următorul cuprins:

„Publicarea listelor contribuabililor care nu au obligații restante

Art. 162¹. — (1) Organul fiscal central, precum și organul fiscal local au obligația de a publica pe pagina de internet proprie lista contribuabililor persoane juridice care au declarat și au achitat la scadență obligațiile fiscale de plată și care nu au obligații restante.

(2) Lista se publică trimestrial până în ultima zi a primei luni din trimestrul următor celui de raportare.

(3) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă:

- a) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al președintelui A.N.A.F.;
- b) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre a consiliului local."

18. La articolul 165, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se sting cu prioritate sumele individualizate în deciziile de recuperare a ajutoarelor de stat și/sau *de minimis* emise, după caz, de Comisia Europeană/entitățile ce dețin calitatea de furnizor sau de administrator de ajutor de stat sau *de minimis*/Consiliul Concurenței și dobânzile aferente datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale.”

19. La articolul 165 alineatul (6), literele a)—c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) obligațiile fiscale, altele decât cele înscrise la masa credală, în ordinea vechimii;

b) obligațiile fiscale cu termene de plată stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat și confirmat în condițiile legii, precum și obligațiile fiscale accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea și plata acestora;

c) obligațiile fiscale admise la masa credală potrivit legii, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora, în situația contribuabililor aflați în stare de faliment;”.

20. La articolul 167, alineatele (11) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(11) Pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența și care depun un decont cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare după data deschiderii procedurii insolvenței, suma aprobată la rambursare se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale înregistrate de către aceștia, altele decât cele înscrise la masa credală.

(12) Suma negativă de taxă pe valoarea adăugată înscrisă în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferentă perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale ale debitorului înscrise la masa credală.”

21. Articolul 179 se modifică după cum urmează:

„Dobânzi și penalități de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenței

Art. 179. — Pentru creanțele fiscale datorate de debitorii cărora li s-a deschis procedura insolvenței se calculează și datorează dobânzi și penalități de întârziere, potrivit legii care reglementează această procedură.”

22. La articolul 184 alineatul (6), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau *de minimis* de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, cele care reprezintă fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.”

23. La articolul 194 alineatul (1), după litera o) se introduc trei noi litere, lit. p)—r), cu următorul cuprins:

„p) să se achite sumele stabilite prin decizia de recuperare a ajutoarelor de stat emisă de către Comisia Europeană, inclusiv dobânzile aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării acestei decizii;

q) să se achite sumele stabilite prin decizia de recuperare a ajutoarelor de stat sau *de minimis* emisă de către entitățile ce dețin calitatea de furnizor sau de administrator de ajutor

de stat sau *de minimis*, inclusiv dobânzile aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării acestei decizii;

r) să se achite sumele stabilite prin decizia de recuperare a ajutoarelor *de minimis* emisă de către Consiliul Concurenței, inclusiv dobânzile aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării acestei decizii.”

24. La articolul 204, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru debitorii prevăzuți la alin. (1), eșalonarea la plată se acordă numai cu condiția constituirii garanțiilor prevăzute la art. 193 alin. (6) lit. a) și/sau b), după caz.”

25. La articolul 209¹ alineatul (6), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau *de minimis* de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, cele care reprezintă fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene;”.

26. La articolul 209¹ alineatul (6), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) debitorii care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar.”

27. La articolul 209¹, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În scopul acordării eșalonării la plată potrivit prezentului capitol, prevederile art. 188—190, art. 205 și 207 se aplică în mod corespunzător.”

28. La articolul 209⁴ alineatul (1), după litera l) se introduc trei noi litere, lit. m)—o), cu următorul cuprins:

„m) să se achite sumele stabilite prin decizia de recuperare a ajutoarelor de stat emisă de către Comisia Europeană, inclusiv dobânzile aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării acestei decizii;

n) să se achite sumele stabilite prin decizia de recuperare a ajutoarelor de stat sau *de minimis* emisă de către entitățile ce dețin calitatea de furnizor sau de administrator de ajutor de stat sau *de minimis*, inclusiv dobânzile aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării acestei decizii;

o) să se achite sumele stabilite prin decizia de recuperare a ajutoarelor *de minimis* emisă de către Consiliul Concurenței, inclusiv dobânzile aferente, datorate de la data plății ajutorului până la data recuperării sau a rambursării sale integrale, în maximum 3 zile de la data comunicării acestei decizii.”

29. La articolul 248, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), prețul propus de cumpărător poate fi mai mic decât prețul de evaluare în cazul în care, din prețul oferit, se asigură acoperirea integrală a creanței fiscale, inclusiv a accesoriilor și a cheltuielilor de executare silită.”

30. La articolul 265 alineatul (1¹), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) debitorii care dețin în proprietate bunuri a căror valoare este mai mică de 2% din cuantumul obligațiilor fiscale restante.”

31. La articolul 267, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) Pentru recuperarea ajutoarelor de stat și *de minimis*, prin excepție de la dispozițiile art. 230 alin. (1), executarea silită prin

poprire și/sau sechestrul asupra bunurilor mobile sau imobile poate începe oricând după comunicarea somației, fără a fi necesară împlinirea termenului de 15 zile.”

32. La articolul 273, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Decizia emisă în soluționarea contestației este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.”

33. La articolul 276, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

(5) Contestatorul/Intervenientul sau împuterniciții acestora poate/pot solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru susținerea acesteia. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației, sub sancțiunea decăderii. La solicitarea contestatorului/intervenientului sau împuterniciților acestora, organul de soluționare este obligat să asigure acestuia/acestora accesul la toate probele ce au legătură cu soluționarea contestației fiscale, cu excepția cazului în care obiective de interes general justifică restrângerea accesului la respectivele probe.”

34. La articolul 279, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prin decizie, contestația poate fi admisă ori respinsă, în totalitate sau în parte.”

35. La articolul 279, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul respingerii contestației, se decide, după caz, confirmarea totală sau parțială a actului atacat.”

36. La articolul 281, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Procedura de soluționare a contestației încetează la data la care structurile specializate de soluționare a contestației i s-a adus la cunoștință despre acțiunea în contencios administrativ formulată de contribuabil/plătitor.”

37. La articolul 350, alineatul (1) se abrogă.

38. La articolul 350, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazuri temeinic justificate, după începerea urmăririi penale, cu avizul procurorului, poate fi solicitată A.N.A.F. și/sau Autorității Vamale Române, în funcție de obligațiile fiscale pe care le administrează fiecare autoritate, efectuarea de controale fiscale, conform obiectivelor stabilite.

(3) Rezultatul controalelor prevăzute la alin. (2) se consemnează în procese-verbale care constituie mijloace de probă. Procesele-verbale nu constituie titlu de creanță fiscală în sensul prezentului cod.”

Art. II. — (1) Prevederile art. 204 alin. (1¹) și art. 209¹ alin. (6) lit. g) și alin. (11) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 24, 26 și 27 se aplică și pentru cererile de eșalonare la plată aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Debitorii care au o eșalonare la plată potrivit capitolului IV — Înlesniri la plată din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, și care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar și solicită modificarea sau menținerea eșalonării la plată, au obligația ca în termen de 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu de către organul fiscal central, să constituie garanția prevăzută la art. 193 alin. (6) lit. a) și/sau b), după caz, din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru sumele ce fac obiectul modificării eșalonării la plată sau pentru cele rămase de plată din eșalonarea la plată a cărei valabilitate a fost pierdută, precum și pentru dobânzile aferente acestora datorate pe perioada eșalonării la plată. În cazul nerespectării acestui termen, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 199 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Debitorii care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, au o eșalonare la plată potrivit capitolului IV¹ — Eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, și care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar și solicită modificarea sau menținerea eșalonării la plată, au obligația ca în termen de 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu de către organul fiscal central, să constituie garanția prevăzută la art. 193 alin. (6) lit. a) și/sau b), după caz, din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată inclusiv pentru cele ce fac obiectul modificării eșalonării la plată, în cazul modificării eșalonării la plată, sau pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată pierdută în cazul solicitării menținerii eșalonării la plată, precum și pentru dobânzile aferente acestora datorate pe perioada eșalonării la plată. În cazul nerespectării acestui termen, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 209⁹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale și bugetare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. l.1 și l.5 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — La anexa nr. 1 „Lista organizațiilor internaționale interguvernamentale la care România este parte” la Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august 1994, aprobată prin

Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, punctul II „Organizațiile internaționale guvernamentale la care România a aderat în baza aprobărilor date de conducerea ministerelor și a altor instituții centrale”, după numărul curent 97 se introduce un nou număr curent, nr. crt. 98, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea organizației	Sediul	Anul înființării	Anul aderării României	Instituția română care coordonează relațiile cu organizația internațională respectivă	Explicații
0	1	2	3	4	5	6
„98.	Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică	Paris	1961	în curs de aderare	Ministerul Afacerilor Externe	România are statut de candidat la aderarea la OCDE, conform Deciziei Consiliului OCDE din 25 ianuarie 2022. Procesul de aderare nu implică un calendar prestabilit, ritmul progreselor fiind determinat de meritele proprii ale fiecărui stat candidat.”

Art. II. — (1) Se aprobă plata cotizației anuale la bugetul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, denumită în continuare *OCDE*, în cuantumul care va fi stabilit anual de organizație pe întreaga perioadă de desfășurare a procesului de aderare a României, precum și plata facturilor anuale aferente cheltuielilor ocazionate de procesul de aderare a României la OCDE.

(2) Sumele necesare plăților prevăzute la alin. (1) se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe și se calculează pe baza cursului de schimb valutar al Băncii Naționale a României în vigoare la data efectuării plății.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 29 august 1994, aprobată prin Legea nr. 126/1994, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. IV. — La articolul 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 52 alin. (1), (3)—(8) și (10) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorii de credite din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Afacerilor Interne și Serviciul Român de Informații pot angaja și utiliza fonduri publice prin utilizarea acreditivelor sau prin efectuarea de plăți în avans pentru achizițiile de active nefinanciare, bunuri materiale, servicii sau/și lucrări destinate realizării sau asigurării suportului logistic aferent echipamentelor militare ale Ministerului Apărării Naționale, precum și cele destinate executării misiunilor specifice Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, pentru care perioada de realizare depășește anul bugetar în care a fost realizat angajamentul legal sau pentru care furnizorii nu doresc să livreze produsele în situația în care plata nu se realizează prin utilizarea unor astfel de instrumente.”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
Daniela Anda Grigore Gîțman,
secretar de stat

Directorul Serviciului Român de Informații,

Eduard Raul Hellvig

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 31 august 2022.
Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și stabilirea unor alte măsuri în domeniul sănătății

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 1 pct. I.8 și pct. IV.2 din Legea nr. 186/2022 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) *ghiduri de practică medicală* — documente care transpun, la nivel național, recomandările dezvoltate în mod sistematic, bazate pe dovezi științifice privind îngrijirile medicale care trebuie acordate într-o anumită circumstanță clinică, elaborate de Colegiul Medicilor din România, de societăți medicale de profil sau de experți în cadrul proiectelor derulate de Ministerul Sănătății sau de unitățile din subordinea acestuia; ghidurile de practică medicală sunt avizate de Ministerul Sănătății;”

2. La articolul 4 alineatul (1), după litera g) se introduc trei noi litere, lit. g¹)—g³), cu următorul cuprins:

„g¹) *protocoale naționale de practică medicală* — documente elaborate de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății pe baza recomandărilor instituțiilor și organizațiilor internaționale în domeniu și aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

g²) *protocoale operaționale de practică medicală* — documente elaborate, pe baza ghidurilor de practică medicală, la nivelul unităților sanitare publice și private, corespunzător nivelului de competență al acestora, la propunerea directorului medical și aprobate prin act administrativ al conducătorului unității sanitare;

g³) *protocoale terapeutice* — documente care constituie baza de prescriere și monitorizare a tratamentului cu medicamentele cuprinse în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, elaborate de comisiile de specialitate ale Ministerului Sănătății și aprobate prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;”

3. La articolul 13, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Institutul Național de Sănătate Publică este organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul sănătății publice, în subordinea Ministerului Sănătății, cu statut de unitate sanitară clinică fără paturi care asigură îndrumarea tehnică și metodologică a rețelei de sănătate publică, supraveghează starea de sănătate a populației, bolile transmisibile și netransmisibile, pentru identificarea problemelor de sănătate comunitară, elaborează metodologii, instrumente și

indicatori de monitorizare și evaluare a stării de sănătate, a serviciilor și programelor de sănătate publică și asigură un sistem informațional integrat pentru managementul sănătății publice.”

4. După articolul 15 se introduce un nou articol, art. 15¹, cu următorul cuprins:

„Art. 15¹. — (1) Bunurile imobile, terenuri și clădiri în care își desfășoară activitatea instituțiile publice aflate în subordinea Ministerului Sănătății, prevăzute în anexa nr. 2 lit. A la Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, fac parte din domeniul public al statului și sunt administrate de Ministerul Sănătății prin instituțiile publice din subordinea acestuia.

(2) Exercițarea dreptului de proprietate publică a statului asupra bunurilor prevăzute la alin. (1) se supune dispozițiilor art. 292—353 și 361 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care rămân aplicabile.

(3) Nu fac obiectul prevederilor alin. (1) terenurile și clădirile deținute de instituțiile publice aflate în subordinea Ministerului Sănătății în baza unor contracte de închiriere, concesiune sau comodat, cele care sunt în domeniul public sau privat al unităților administrativ-teritoriale, precum și cele care sunt în proprietatea persoanelor fizice sau altor persoane juridice.”

5. La articolul 16 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) aprobă, prin ordin al ministrului, respectiv ordin comun al ministrului și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, protocoalele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. g¹) și g³);”

6. La articolul 16, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Din bugetul Ministerului Sănătății nu se suportă contravaloarea medicamentelor, cu excepția:

a) medicamentelor prevăzute la art. 20 alin. (2) și (3), art. 41, 42, 42¹, art. 100 alin. (5), (5¹), (7) și (8), art. 248 alin. (1) lit. n), art. 248 alin. (5) din prezenta lege;

b) medicamentelor din trusa de urgență a centrelor de permanență;

c) 40% din prețul de referință al medicamentelor acordate în cadrul Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 186/2009, cu modificările și completările ulterioare, care se suportă de la bugetul de stat prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății sub formă de transferuri către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor acestui act normativ;

d) medicamentelor acordate potrivit legii, în cadrul programelor naționale de sănătate publică;

e) medicamentelor prevăzute în metodologia de trimitere a unor categorii de bolnavi pentru tratament în străinătate aprobată prin ordin al ministrului sănătății.”

7. La articolul 18, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În vederea ocupării prin concurs a funcției de director executiv, candidatul trebuie să fie absolvent cu diplomă al studiilor universitare de licență sau de master în: medicină, specializarea medicină, medicină dentară, specializarea medicină dentară, științe juridice sau științe economice și să aibă cel puțin 7 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice.

(3) În vederea ocupării prin concurs a funcției de director executiv adjunct de sănătate publică, candidatul trebuie să fie medic specialist sau primar în specialitatea sănătate publică și management, igienă, epidemiologie, microbiologie sau medicină de laborator și să aibă cel puțin 7 ani vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice.”

8. La articolul 25, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În situațiile de risc biologic și epidemiologic prevăzute la art. 6 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, Ministerul Sănătății elaborează norme de organizare și funcționare a centrelor care furnizează servicii de vaccinare, de diagnostic, evaluare și tratament aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

(4) Centrele prevăzute la alin. (3) se pot organiza la nivelul unităților sanitare, farmaciilor comunitare și officinelor comunitare rurale sau în cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București.”

9. La articolul 53, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Relațiile dintre furnizorii de servicii medicale, instituțiile publice și direcțiile de sănătate publică sau, după caz, instituțiile publice din subordinea Ministerului Sănătății prevăzute la alin. (1) lit. b) pentru implementarea programelor naționale de sănătate publică sunt de natură civilă, reprezintă acțiuni multianuale și se stabilesc și se desfășoară pe bază de contract. În situația în care este necesară modificarea sau completarea clauzelor contractuale, acestea sunt negociate și stipulate în acte adiționale. Modelele de contract sunt prevăzute în normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică, în cuprinsul cărora putând fi prevăzute și alte clauze suplimentare, negociate în limita prevederilor legale în vigoare.

(12) Sancțiunile care se aplică furnizorilor de servicii medicale și instituțiilor publice în cazul nerespectării obligațiilor prevăzute în contractele încheiate cu direcțiile de sănătate publică sau, după caz, instituțiile publice din subordinea Ministerului Sănătății se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 51 alin. (4).”

10. La articolul 53, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alin. (3)—(6), cu următorul cuprins:

„(3) Relațiile dintre furnizorii de servicii medicale, medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale și altele asemenea și casele de asigurări de sănătate, pentru implementarea programelor naționale de sănătate curative, sunt de natură civilă, reprezintă acțiuni multianuale și se stabilesc și se desfășoară pe bază de contract. În situația în care este necesară modificarea sau completarea clauzelor, acestea sunt negociate și stipulate în acte adiționale.

(4) Furnizorii de servicii medicale, medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale și altele asemenea încheie cu

casele de asigurări de sănătate contracte pe baza modelelor de contracte prevăzute în normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative, în cuprinsul cărora pot fi prevăzute și alte clauze suplimentare, negociate, în limita prevederilor legale în vigoare.

(5) Sancțiunile pentru nerespectarea obligațiilor contractuale de către furnizorii de servicii medicale, medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale și altele asemenea, cuprinse în contractele încheiate cu casele de asigurări de sănătate, se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 51 alin. (4).

(6) CNAS și casele de asigurări organizează și efectuează controlul activității desfășurate de furnizorii prevăzuți la alin. (3) în baza contractelor încheiate de aceștia cu casele de asigurări de sănătate.”

11. La articolul 58, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alin. (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Prin excepție de la prevederile alin. (7) și (8) medicamentele imunologice și contraceptivele hormonale care se acordă în vederea rezolvării problemelor de sănătate publică înregistrate la nivelul unor segmente populaționale se aprobă prin normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pe baza ghidurilor de practică medicală sau protocoalelor naționale de practică medicală, după caz.

(10) Medicamentele imunologice și contraceptivele hormonale se achiziționează conform prevederilor alin. (6), iar contravaloarea acestora se suportă din bugetul alocat pentru implementarea programelor naționale de sănătate publică, la nivelul prețului de achiziție, care nu poate depăși prețul cu ridicata, cu TVA, aprobat prin ordin al ministrului sănătății.”

12. La articolul 100 alineatul (7), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cheltuieli cu personalul încadrat sau cu contract individual de muncă cu timp parțial pentru efectuarea gărzilor care desfășoară activitatea în UPU/CPU în mod nemijlocit, inclusiv cele aferente voucherelor de vacanță;”

13. La articolul 100 alineatul (8), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cheltuieli de personal propriu unității de primire a urgențelor care participă la intervenții SMURD, inclusiv cele aferente voucherelor de vacanță;”

14. La articolul 118, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În vederea ocupării prin concurs a funcției de manager general, candidatul trebuie să fie absolvent cu diplomă al studiilor universitare de licență sau de master în: medicină, specializarea medicină, medicină dentară, specializarea medicină dentară științe juridice sau științe economice și să aibă cel puțin 5 ani vechime în specialitatea studiilor.”

15. La articolul 118, alineatul (12) se abrogă.

16. La articolul 118, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Până la ocuparea prin concurs a funcțiilor de conducere care fac parte din comitetul director, conducerea interimară a serviciilor de ambulanță județene și a Serviciului de Ambulanță București—Ilfov se numește prin ordin al ministrului sănătății, cu avizul consultativ al Departamentului pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Managerul general interimar și ceilalți membri ai comitetului director interimar se numesc până la revocarea unilaterală din funcție, dar nu mai mult de 6 luni.”

17. La articolul 118, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pot fi numite în funcția de manager general interimar persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (11).

(3²) Pot fi numite în funcțiile specifice comitetului director, cu excepția funcției de manager general interimar, persoanele care

îndeplinesc condițiile legale pentru participarea la concursul de selecție pentru ocuparea respectivei funcții.”

18. La articolul 148, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Importul și exportul de celule hematopoietice, produse celulare adiționale și mostre de sânge pentru testare de laborator în vederea stabilirii compatibilității donator-pacient se fac pe baza autorizației emise de către Registrul Național al Donatorilor Voluntari de Celule Stem Hematopoietice.”

19. Articolul 153 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 153. — (1) Costul investigațiilor, spitalizării, intervențiilor chirurgicale, medicamentelor, materialelor sanitare, al îngrijirilor postoperatorii, precum și cheltuielile legate de coordonarea de transplant se pot deconta după cum urmează:

a) din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate sau, după caz, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, pentru pacienții incluși în programele naționale de transplant aprobate prin hotărâre a Guvernului conform prevederilor art. 51 alin. (4);

b) prin contribuția personală a pacientului sau a unui sistem de asigurări voluntare de sănătate;

c) din donații și sponsorizări de la persoane fizice sau juridice, organizații neguvernamentale ori alte organisme interesate.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 58 alin. (7) și (8), în cadrul programului național de transplant derulat de Ministerul Sănătății se asigură finanțarea cheltuielilor aferente tuturor medicamentelor utilizate în timpul spitalizării bolnavilor pentru realizarea transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic.”

20. La articolul 176, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea ocupării prin concurs a funcției de manager persoană fizică sau reprezentant desemnat de managerul persoană juridică, candidatul trebuie să fie absolvent cu diplomă al studiilor universitare de licență sau de master în: medicină, specializarea medicină, medicină dentară, specializarea medicină dentară, științe juridice sau științe economice și să aibă cel puțin 5 ani vechime în specialitatea studiilor.”

21. La articolul 176, alineatul (2¹) se abrogă.

22. La articolul 177, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Pot fi numite în funcția de manager interimar persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 176 alin. (2).”

23. La articolul 181, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În spitalele publice, în vederea ocupării prin concurs a funcției de director medical, candidatul trebuie să fie medic specialist sau medic primar și să aibă o vechime de minimum 5 ani în specialitate.”

24. La articolul 181, alineatul (4¹) se abrogă.

25. La articolul 181, după alineatul (4¹) se introduce un nou alineat, alin. (4²), cu următorul cuprins:

„(4²) Pot fi numite în funcția de director medical interimar persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (4).”

26. La articolul 185, alineatul (10¹) se abrogă.

27. La articolul 193 alineatul (2), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) finanțarea activităților din cabinete de medicină sportivă, cabinete de medicină legală, de planning familial, TBC, LSM, UPU, programe tip HIV/SIDA, programe pentru distrofici, drepturi de personal pentru rezidenți, inclusiv a cheltuielilor aferente voucherelor de vacanță;”

28. La articolul 194, literele b), c) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) asigurarea drepturilor salariale ale personalului care își desfășoară activitatea în cadrul cabinetelor medicale cuprinse în structura organizatorică aprobată în condițiile legii: cabinete de medicină sportivă, planning familial, HIV/SIDA, distrofici, TBC, LSM, inclusiv a cheltuielilor aferente voucherelor de vacanță;

c) asigurarea drepturilor salariale ale personalului care desfășoară activitatea de cercetare științifică în condițiile legii, inclusiv a cheltuielilor aferente voucherelor de vacanță;

.....
f) asigurarea drepturilor salariale pentru rezidenți în toată perioada rezidențiatului, anii I—VII, inclusiv a cheltuielilor aferente voucherelor de vacanță.”

29. La articolul 200¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 200¹. — (1) Spitalele private pot încheia contracte cu direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București pentru asigurarea drepturilor salariale ale rezidenților pe toată perioada pregătirii în rezidențiat, anii I—VII, în funcție de specialitate, inclusiv a celor aferente voucherelor de vacanță.”

30. La articolul 220, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Constituirea fondului se face din contribuția de asigurări sociale de sănătate, denumită în continuare *contribuție*, suportată de asigurați, din sumele care se distribuie fondului din contribuția asiguratorie pentru muncă, conform art. 220⁶ alin. (4) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sumele provenite din protocoale încheiate de CNAS cu deținătorii de autorizații de punere pe piață sau reprezentanții legali ai acestora, sumele provenite din angajamentele obligatorii asumate de deținătorii de autorizație de punere pe piață, potrivit deciziilor Comisiei Europene emise în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat, din subvenții de la bugetul de stat, precum și din alte surse — donații, sponsorizări, dobânzi, exploatarea patrimoniului CNAS și al caselor de asigurări de sănătate potrivit legii.”

31. La articolul 221 alineatul (1), literele d) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) *pachetul minimal de servicii* — se acordă persoanelor care nu fac dovada calității de asigurat și cuprinde servicii de îngrijire a sănătății, medicamente și materiale sanitare numai în cazul urgențelor medico-chirurgicale și al bolilor cu potențial endemoepidemic, servicii medicale în asistența medicală primară, monitorizarea evoluției sarcinii și a lăuzei, servicii de planificare familială, servicii de prevenție, transport sanitar neasistat și se stabilește prin contractul-cadru și normele de aplicare a acestuia; persoanele care nu fac dovada calității de asigurat pot beneficia și de îngrijiri de asistență medicală comunitară în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2017 privind asistența medicală comunitară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2017, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor metodologice privind organizarea, funcționarea și finanțarea activității de asistență medicală comunitară, aprobate prin hotărâre a Guvernului;

.....
h) *preț de referință* — prețul utilizat în sistemul de asigurări sociale de sănătate pentru plata unor servicii medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, potrivit politicii de prețuri a Ministerului Sănătății, în condițiile prevăzute prin contractul-cadru;”

32. La articolul 224 alineatul (1), după litera r) se introduce o nouă literă, lit. s), cu următorul cuprins:

„s) donatorii de celule stem hematopoietice care au donat pentru un pacient neînrudit sau înrudit, pentru o perioadă de 10 ani de la donare.”

33. La articolul 225 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) donatorii de celule stem hematopoietice care sunt identificați ca fiind compatibili cu un pacient neînrudit sau înrudit, pentru evaluarea medicală finală în vederea donării, donare și monitorizarea postdonare, dacă nu realizează venituri din muncă, pensie sau din alte resurse.”

34. La articolul 232, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alin. (3¹)—(3⁴), cu următorul cuprins:

„(3¹) Serviciile medicale în asistența medicală primară cuprinse în pachetul minimal de servicii sunt aceleași cu cele cuprinse în pachetul de servicii de bază, cu excepția serviciilor adiționale și a unora dintre activitățile de suport, și sunt stabilite prin contractul-cadru și normele de aplicare a acestuia.

(3²) Pentru a beneficia de serviciile medicale în asistența medicală primară cuprinse în pachetul minimal de servicii, persoanele care nu fac dovada calității de asigurat au obligația să se înscrie pe lista unui medic de familie, iar persoanele care nu fac dovada calității de asigurat și care sunt înscrise pe lista unui medic de familie se reînscriu pe lista aceluiași medic de familie sau a unui alt medic de familie, în condițiile art. 230 alin. (2) lit. a) și c).

(3³) Persoanele care nu fac dovada calității de asigurat înscrise pe lista unui medic de familie pot să își schimbe medicul de familie ales numai după expirarea a cel puțin 6 luni de la data înscrierii pe lista acestuia, cu excepția situațiilor prevăzute în contractul-cadru.

(3⁴) Fondurile necesare pentru plata serviciilor medicale în asistența medicală primară acordate persoanelor prevăzute la alin. (3²) se suportă de la bugetul de stat prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății sub formă de transferuri către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.”

35. La articolul 241, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate se suportă contravaloarea medicamentelor numai pentru indicațiile terapeutice autorizate și incluse în rezumatul caracteristicilor produsului, pentru care acestea, în urma evaluării efectuate de Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România, au fost cuprinse în lista de medicamente prevăzută la art. 242.

(1²) În situația în care medicamentele au fost cuprinse în lista de medicamente prevăzută la art. 242 anterior metodologiei prevăzute la art. 243 alin. (2), din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate se suportă contravaloarea acestora numai pentru indicațiile terapeutice autorizate și incluse în rezumatul caracteristicilor produsului, potrivit legii.”

36. După articolul 243 se introduc două noi articole, art. 243¹ și 243², cu următorul cuprins:

„Art. 243¹. — Evaluarea în vederea includerii în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate poate fi inițiată numai pentru indicațiile care au fost aprobate de către Agenția Europeană a Medicamentului sau Agenția Națională a

Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România și care se regăsesc în rezumatul caracteristicilor produsului.

Art. 243². — Agenția Națională a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale din România poate iniția, din oficiu, procedura de evaluare a tehnologiilor medicale pentru includerea, extinderea indicațiilor, neincluderea sau excluderea medicamentelor în/din listă numai pentru indicațiile din rezumatul caracteristicilor produsului.”

37. La articolul 248 alineatul (1), după litera t) se introduce o nouă literă, lit. ț), cu următorul cuprins:

„ț) testarea cu teste rapide antigen din proba nazofaringiană în vederea depistării infecției cu SARS-CoV-2 desfășurată prin farmaciile comunitare și oficiile comunitare rurale.”

38. La articolul 248, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Cheltuielile pentru activitățile prevăzute la alin. (1) lit. ț) se asigură prin transferuri de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Sănătății către FNUASS.”

39. La articolul 261, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alin. (1¹)—(1³), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru atingerea unor ținte în acordarea unor servicii medicale din asistența medicală primară, plata furnizorilor de servicii medicale se poate realiza și prin plata în funcție de performanță, în condițiile stabilite prin contractul-cadru și normele metodologice de aplicare a acestuia.

(1²) Sumele aferente plăților prevăzute la alin. (1¹) se suportă din bugetul alocat asistenței medicale primare în Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru persoanele care fac dovada calității de asigurat, și de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății sub formă de transferuri către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, pentru persoanele prevăzute la art. 232 alin. (3²).

(1³) Plata în funcție de performanță se poate realiza prin bonificații acordate după îndeplinirea indicatorilor de performanță, în condițiile stabilite prin contractul-cadru și normele metodologice de aplicare a acestuia.”

40. La articolul 265 alineatul (1), după litera a²) se introduce o nouă literă, lit. a³), cu următorul cuprins:

„a³) sume provenite din angajamentele obligatorii asumate de deținătorii de autorizație de punere pe piață, potrivit deciziilor Comisiei Europene emise în aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002;”.

41. La articolul 268, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Străinii beneficiari ai unei forme de protecție potrivit Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, dobândesc calitatea de asigurat în sistemul de asigurări sociale de sănătate în condițiile prevăzute de prezenta lege pentru cetățenii români.”

42. Articolul 272 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 272. — Cheltuielile pentru asigurarea pachetului minimal de servicii în asistența medicală primară acordat în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate și al asistenței medicale comunitare sunt suportate de la bugetul de stat; finanțarea serviciilor pentru activitatea de asistență medicală de urgență și prim ajutor calificat prevăzute la art. 96 și art. 100 alin. (1), (2), (5), (7) și (8) se suportă din sursele prevăzute la art. 96 și art. 100.”

43. La articolul 305, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 305. — (1) CNAS și casele de asigurări organizează și efectuează controlul activității desfășurate de furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale în baza contractelor încheiate de aceștia cu casele de asigurări de sănătate.”

44. La articolul 414 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) elaborează și actualizează periodic ghidurile de practică medicală, adaptând conținutul acestora la ghidurile internaționale;”.

45. La articolul 439, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) elaborează și actualizează periodic ghidurile de practică medicală, adaptând conținutul acestora la ghidurile internaționale;”.

46. La articolul 512 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) elaborează și actualizează periodic ghidurile de practică medicală, adaptând conținutul acestora la ghidurile internaționale.”

47. După articolul 728 se introduce un nou articol, art. 728¹, cu următorul cuprins:

„Art. 728¹. — (1) Prin excepție de la art. 726 alin. (1) teza a doua și alin. (2), art. 727 și 728, în cazul în care o cerere pentru obținerea autorizației de punere pe piață este depusă în unul sau mai multe state membre ale Uniunii Europene și în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord sau în cazul în care o cerere pentru obținerea autorizației de punere pe piață este depusă în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord pentru un medicament care este deja în curs de examinare sau care a fost deja autorizat într-un stat membru, cererea referitoare la Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord nu se depune în conformitate cu art. 743—754, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) autorizația de punere pe piață pentru Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord este acordată de autoritatea competentă pentru Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, iar această conformitate cu dreptul Uniunii Europene este asigurată pe parcursul perioadei de valabilitate a respectivei autorizații de punere pe piață;

b) medicamentele autorizate de autoritatea competentă pentru Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord sunt puse la dispoziția pacienților sau a consumatorilor finali numai pe teritoriul Irlandei de Nord și nu sunt puse la dispoziție în niciun stat membru al Uniunii Europene.

(2) Deținătorul autorizației de punere pe piață a unui medicament pentru care a fost deja acordată o autorizație de punere pe piață pentru Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord în conformitate cu art. 743—754, anterior datei de 20 aprilie 2022, este autorizat să retragă autorizația de punere pe piață pentru Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord din procedura de recunoaștere reciprocă și procedura descentralizată și să depună o cerere de obținere a autorizației de punere pe piață pentru medicamentul respectiv la autoritățile competente din Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord, în conformitate cu alin. (1).”

48. La articolul 924, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 924. — (1) Prezentul titlu stabilește cadrul legal și instituțional pentru controlul dispozitivelor medicale puse în funcțiune și utilizate, precum și pentru controlul activităților de import, distribuție și de prestări de servicii în domeniul dispozitivelor medicale.”

49. La articolul 925, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 925. — (1) Termenii folosiți în prezentul titlu au semnificația stabilită prin Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017

privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1.223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului, prin Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei, prin Ordonanța Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 50/2015, cu modificările ulterioare, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și a măsurilor pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1.223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului.

(3) În sensul prezentului titlu, prin structură de specialitate se înțelege structura fără personalitate juridică din cadrul ANMDMR, care exercită atribuții specifice conform regulamentului de organizare și funcționare al ANMDMR.”

50. La articolul 926, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 926. — (1) Activitățile de import, distribuție și de prestări de servicii în domeniul dispozitivelor medicale se desfășoară cu respectarea prevederilor prezentului titlu și ale normelor metodologice aprobate prin ordin al ministrului sănătății.”

51. La articolul 927, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 927. — (1) Dispozitivele medicale se importă, se distribuie, se instalează și se întrețin, pentru a fi utilizate în conformitate cu scopul propus, de către persoanele fizice sau juridice cu sediul în România pentru care s-a emis avizul prevăzut la art. 926 alin. (3).

(2) Avizul prevăzut la art. 926 alin. (3) nu este necesar pentru persoanele fizice și persoanele juridice, cu sediul într-un alt stat membru UE sau SEE, care desfășoară în mod legal activitățile prevăzute la art. 926 alin. (1) în statul lor de origine, atunci când prestează aceste activități pe teritoriul României.

(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică persoanelor fizice și persoanelor juridice cu sediul în România care prestează activitățile prevăzute la art. 926 alin. (1) în afara teritoriului României, în cazul în care dispozitivele medicale nu se distribuie pe teritoriul României.”

52. La articolul 932, alineatele (4) și (5) se abrogă.

53. La articolul 933 alineatul (1), literele c), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) de a desemna o persoană de contact cu ANMDMR, cu responsabilități în menținerea evidenței dispozitivelor medicale aflate în utilizare, reparate și verificate și de a asigura un sistem documentat de evidență în acest sens, potrivit normelor metodologice în vigoare;

f) de a asigura păstrarea documentelor de calitate și achiziție ale dispozitivelor medicale, respectiv a declarației de conformitate și a certificatului privind marcajul CE, după caz, a manualului sau instrucțiunilor de utilizare și a facturii de achiziție, în vederea asigurării trasabilității dispozitivului medical și de a le prezenta la solicitarea inspectorilor din cadrul ANMDMR;

g) de a institui un registru al dispozitivelor medicale aflate în utilizare conform normelor metodologice în vigoare;”

54. La articolul 933 alineatul (1), după litera i) se introduc două noi litere, lit. j) și k), cu următorul cuprins:

„j) de a se asigura înainte de utilizare că eticheta și instrucțiunile de utilizare ale dispozitivelor medicale respectă cerințele prevăzute în anexa I cap. III pct. 23 din Regulamentul (UE) 2017/745, respectiv cerințele prevăzute în anexa I cap. III pct. 20 din Regulamentul (UE) 2017/746 în cazul dispozitivelor medicale pentru diagnostic in vitro;

k) de a se asigura că utilizează doar dispozitive medicale în situația în care în cadrul activității lor profesionale folosesc echipamente în scop de diagnosticare, prevenire, monitorizare, prevedere, prognozare, tratament sau ameliorarea unei boli, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 prima liniuță din Regulamentul (UE) 2017/745.”

55. Articolul 935 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 935. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor art. 927 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, aplicabilă prestatorului activității neavizate și interzicerea desfășurării activității până la obținerea avizului prevăzut la art. 926 alin. (2);

b) nerespectarea prevederilor art. 927 alin. (5), cu amendă de la 10.000 lei la 15.000 lei și cu retragerea avizului prevăzut la art. 926 alin. (2);

c) nerespectarea prevederilor art. 931, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, aplicabilă furnizorului și unității sanitare, precum și cu interzicerea utilizării dispozitivului medical până la data obținerii avizului prevăzut de prezentul titlu;

d) nerespectarea prevederilor art. 927 alin. (4), cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 933 alin. (1) lit. b) și i), cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, precum și interzicerea utilizării dispozitivelor neconforme;

f) nerespectarea prevederilor art. 933 alin. (1) lit. a), c), e), f), g) și h), cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei;

g) împiedicarea fără drept, sub orice formă, a persoanelor împuternicite să își exercite atribuțiile prevăzute în prezentul titlu, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

h) nerespectarea prevederilor art. 933 alin. (1) lit. d) și j), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, precum și interzicerea utilizării dispozitivelor medicale neconforme;

i) nerespectarea prevederilor art. 927 alin. (4), care are drept consecință desfășurarea activității cu nerespectarea dispozițiilor legale sau distribuirea unor dispozitive medicale neconforme sau falsificate, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei și suspendarea avizului de funcționare;

j) nerespectarea prevederilor art. 933 alin. (1) lit. k), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, precum și interzicerea utilizării echipamentelor care nu sunt declarate dispozitive medicale;

k) folosirea de către utilizatori, în cadrul activității lor profesionale, de dispozitive medicale falsificate astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 9 din Regulamentul (UE) 2017/745 se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, precum și interzicerea utilizării dispozitivelor medicale care sunt falsificate.

(2) Se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei și interzicerea desfășurării activității prevăzute la art. 927 alin. (1) până la obținerea avizului de funcționare, prevăzut la art. 926 alin. (2), repetarea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. a), într-o perioadă de 1 an de la aplicarea sancțiunii.

(3) Se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei și interzicerea utilizării dispozitivelor medicale neconforme repetarea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. i), într-o perioadă de 1 an de la aplicarea sancțiunii.”

Art. II. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 154 alineatul (1), după litera s) se introduce o nouă literă, lit. ș), cu următorul cuprins:

„ș) donatorii de celule stem hematopoietice care au donat pentru un pacient neînruit sau înruit, pentru o perioadă de 10 ani de la donare.”

2. La articolul 154, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d)—ș), dacă realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 155 alin. (1), altele decât cele pentru care sunt exceptate, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate, conform regulilor specifice prezentului titlu.”

Art. III. — La articolul II din Ordonanța Guvernului nr. 14/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 15 iulie 2022, alineatul (9) se abrogă.

Art. IV. — (1) Prevederile art. 221 alin. (1) lit. d), ale art. 232 alin. (31)—(34), ale art. 261 alin. (11)—(13) și ale art. 272 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță, intră în vigoare la data de 1 a lunii următoare celei în care în bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate sunt aprobate, prin transferuri de la bugetul de stat prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății, sume pentru plata serviciilor medicale prevăzute la art. 232 alin. (31) și art. 261 alin. (12) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, persoanele care nu fac dovada calității de asigurat și care nu sunt înscrise pe lista unui medic de familie se înscriu pe lista unui medic de familie, iar persoanele care nu fac dovada calității de asigurat și care sunt înscrise pe lista unui medic de familie se reînscriu pe lista aceluiași medic de familie sau a unui alt medic de familie, în mod liber ales, în condițiile art. 230 alin. (2) lit. a) și c) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. V. — (1) Persoanele care ocupă, după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, funcțiile prevăzute la art. 18 alin. (2), art. 118 alin. (11), art. 181 alin. (1), cu excepția funcției de director financiar-contabil, precum și persoanele care ocupă funcțiile prevăzute la art. 185 alin. (1), sub sancțiunea revocării din funcție, au obligația ca, în termen de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, să facă dovada absolvirii unor cursuri de perfecționare în management sanitar sau management al serviciilor de sănătate, avizate de Ministerul Sănătății în baza criteriilor de calitate stabilite prin ordin al ministrului sănătății.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică persoanelor care ocupă funcțiile prevăzute la art. 18 alin. (2), art. 118 alin. (11), art. 181 alin. (1), cu excepția funcției de director financiar-contabil, precum și persoanelor care ocupă funcțiile prevăzute la art. 185 alin. (1) și care sunt medici specialiști sau primari în specialitatea sănătate publică și management sau care au absolvit un

masterat sau doctorat în management sanitar sau managementul serviciilor de sănătate, organizat într-o instituție de învățământ superior acreditată.

(3) Dispozițiile art. I pct. 55 intră în vigoare la 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Dispozițiile art. II intră în vigoare la 15 zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

★

Punctul 47 al art. I asigură transpunerea art. 2 pct. 3 din Directiva (UE) 2022/642 a Parlamentului European și a Consiliului din 12 aprilie 2022 de modificare a Directivelor 2001/20/CE și 2001/83/CE în ceea ce privește derogările de la anumite obligații referitoare la anumite medicamente de uz uman puse la dispoziție în Regatul Unit în ceea ce privește Irlanda de Nord și în Cipru, Irlanda și Malta, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 118 din 20 aprilie 2022.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul sănătății,
Aurel-George Mohan,
secretar de stat

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Călin Gheorghe Fehete

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode

Ministrul apărării naționale,
Vasile Dîncu

p. Ministrul afacerilor externe,
Daniela Anda Grigore Gîțman,
secretar de stat

Ministrul antreprenoriatului și turismului,
Constantin-Daniel Cadariu

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 31 august 2022.
Nr. 37.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

